

**Photo by
TOM HODGSON**

Broj 250., nedjelja, 12. studenoga 2017.

ESTATE PLANNING

REKORDNA GODINA: VALBISKA NAJJACA TRAJEKTNAA LUKA SJEVERNOG JADRANA

M GRACI

10

INDJENKA LUKA SJEVERNU JADRANA
Str. 4-5

COVANZA MODERNA OCCASIONE IN MEDICINA 2000 IN INDIA CON IL PREZZO DI 100 RUPIA

Nakon 20 godina Longona, novi život uz vunu i ubenice

Walter SAIKOVIC

Muzej ovčarstva u Lubenicama na otoku Cresu nije ubožajen hrani kulture, velebno zdjelje s prostranim dvoranama i strogim kustosima, tako je smješten u »dvoru«, kako ga zovu mještani, u stvari se radi o nekadašnjoj »popovskoj kući« u kojoj je živio župnik dok su Lubenice imale stalnog svećenika. Prostором se koristi ruralna otocna grupa – Muzej ovčarstva koji je 2008.

dine započela s projektom bi-
ljženja i očuvanja tradicij-
skog ovčarstva, te su uspjeli
povijest te nekad najvažnije
otocne gospodarske djelatno-
sti pretocići u zanimljivu mul-
timedijsku izložbu. Započeli
su s fotografijama, a do danas
je prikupljeno mnoštvo izvor-
nih predmeta, izradeno više
replika, snimljeno nekoliko
zvučnih zapisa i filmova, a iz-
dane su i razne knjižice.

Neobičan muzej privlači
isto takve ljudi. Protekla dva
jesta u njenu je dužnost ču-
varice obravateljice Tessa de Roth-

grecpčanka koji je velik dio
ota provela u Engleskoj i
kraju se zaljubila u Lube-
ce. Tea je doista čuvarica
muzeja, a ne samo kus-
sica koja »odradila« osam ra-
ih sati, jer je u tijemu bo-
ila 24 sati dnevno, a vrata
posjetiteljima bila zatvo-
na samo dok je spavala.
— Posjetitelje sam imala čak
k sam si kuhala ručak u po-
vijnoj prostoriji, a kad bih
i pustila film znala sam da
jam dovoljno vremena da
jedujem, izjavila je koja naj-
više oprije pozvala. Tea;

muzeja i njezinu posvećenost poslu kojeg se privatila. A da u lubeničkom muzeju nije jednostavno živjeti, govor i činjenica da od ubica- jenih komunalnih sadržaja današnjice raspolaže stru- ali ne i tekućim vodom. — Problem je što nemamo vodu, pa sam svako jutro isla do javne »špine« na pijaci po vodu. To je u redu kad je ljetо, ali kad zahladiti nije više ugodno. Koristimo i vodu iz bunara, ali to nije za svakog, treba imati malo robinzonskog duha, ~~članak~~. Toc kada se može

Hjela u lutkare

Sve moguće blagodara imala je dok je živjela u Londonu, u koji je dospijeli 1989. godine s namjerom da završi lutearski tečaj i vratiti se u Zagreb gdje je željeo raditi u kazalištu lutaka.

– No došla je 1991. godina obitelji i prijateljiji su me uvježbali da se ne vraćam nego da ostanem u Londonu. Radili sam razne stvari, imala štampu na Croonjevićima, na domaćim

lokacijama te prodavala svoje kreacije, ali teško je biti i umjetnik i biznismen. Zato sam završila informatički tečaj i dobila posao u jednoj izdavačkoj kući. U toj sam djelatnosti napredovala do funkcionara, po takavčikov koordinatora, no takav život u Londonu je ubio moju kreativnost. Nakon 20 godina Engleske vratila sam se u Zagreb i ponovo počela tražiti način kako da se izrazim, opisuje Tea svoje englesko iskustvo.

MAHĀOŚĀN'I

MALIHOŠNÍ

▼ str. 6.

卷之三

STR. 11.

BASKA

►► str. 12.

UKRATKO

ČETIRI TITULE TURISTIČKIH

»VICEPRVAKA«

► Jubilarni, 10. Dani hrvatskog turizma odražani su na Lošinju, a kao i svake godine, i ovaj put priznanja nisu zaobila ni otoka Kvarnera. Iako su ovaj put ona uvijek najzaprežnija, prva mjesto izostavila, otocični subjekti u više su kategorija bili finalisti i svejedno osvojili nekoliko takoder vrijednih titula »viceprvaka«. Primirjeće, u kategoriji velikih marina, Marina Punat osvojila je drugo mjesto; u kategoriji malih kampova, dringo mjesto osvojio je i kamp Slamni iz Klimna na otoku Krku, dok je u kategoriji hotela 5 zvjezdica finalista za priznanje Turistički cvjet – kvaliteta za Hrvatsku bio Boutique hotel Alhambra, Mali Lošinj. Rabška fjera bila je pak finalist u kategoriji Turistički dogedaj godine, no titulu joj je »oteo« Spancijfest.

Nagrade »Čovjek – klijuc uspjeha« dobili su turistička animatorica Ljupka Šandrić iz hotela Njivice i dječnjak u objektima kulturnog nasledja Romano Faganel iz Ruraine otočne grupe Muzeja ovčarstva Lubenice, dok je posebno priznane za doprinos promociji mikro poduzećništva dobio Nedjo Pinezić.

BRZOBROD SKA LINIJA PULA – LOŠINJ – ZADAR POSTAJE CJELOGODIŠNJA

► U Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture potpisani je sporazum o zajedničkom finansiranju državne brzobrodskih linija Pula – (Unije – Susak) – Mali Lošinj – (Ilovik – Silba) – Zadar, koja je odlukom Vlade umjesto sezonske postala cjelegodišnja državna linija. Prema potpisom sporazumu, troškove linije zalednički pokrivaju Agencija za obalni linijski pomorski promet, tri županije – Istarska, Primorsko-goranska i Zadarska – te tri grada, Pula, Mali Lošinj i Zadar.

Na ovoj liniji plovit će Jadrolinijin katamaran »Novalja«. U razdoblju takozvane »niske sezone«, od 29. lipnja i do 4. rujna do 1. listopada, predviđena su dva polazno-povratna putovanja dnevno. U »visokoj sezonici« od 30. lipnja do 3. rujna po pet putovanja dnevno, a izvan sezone, od 2. listopada do kraja godine, jedno putovanje dnevno. Potpisani sporazum o sufinanciranju odnosi se na ovu godinu, ali će se linija odražavati i od 2018. godine nadalje.

TEMELJITA OBNOVA LOŠINJSKE RIBARNICE

► Potkraj listopada počela je temeljita obnova malo lošinjske ribarnice, objekta smještenog u samom centru grada, nekoliko metara od mora. Kako je zgrada smještena u povijesnoj cjelini naselja Mali Lošinj, odnosno u tzv. »zoni A«, nalazi se pod punom zaštitom.

Radovi uključuju sanaciju poda i zidova u prodajnom prostoru i pomoćnim prostorijama te izgradnju novog zida između njih, kao i izgradnju pomoćnih prostorija i galerija, sanaciju krova, prema potrebi i stolarije, radove na struji, vodovodu i odvodnji na koncu nabavu nove opreme. Radovi bi trebali biti okončani oko 1. ožujka. Izvođač je Projekt inženjering d.o.o., a za trajanja radova, prodaja ribe, povrće i jaja obavljat će se na ljetnoj tržnici u ulici braće Vidulić.

MEDUNARODNA KLIMATSKA KONFERENCIJA OTOKA KRKA

U Njivicama je potkraj listopada održana 3. međunarodna klimatska konferencija otoka Krka. Okupljeni stručnjaci raznih vokacija, predstavnici brojnih institucija i udruge civilnog društva raspravljali su o održivoj razvoju i kontekstu klimatskih promjena na otocima. Sudionici su se imali priliku terenski upoznati s planiranim projektom omisaljstva Krka, terminala za prihvatanje ukapljenog prirodnog plina, ali i modelima gospodarenja komunalnim otpadom koji se na Krku već godinama uspiješno provode. Osim riza izlaganja i rasprava o temama vezanim uz održiv i odgovoran turizam, cilj je bio i doprinijeti definiranju službenih stajališta Hrvatske Pariskoj konferenciji, gdje će naša zemlja predstaviti vlastite, uspiješne lokalne modele održivog razvoja, posebice one na otocima. Eurozastupnik Tonino Picula okupljene je pak upoznao s konkretnim i financijski opipljivim rezultatima uključenja »otočne problematike« u politike EU-a.

otočni NL

Nakon 20 godina Londona, novi život uz vunu i Lubenice

► Nastavak sa str. 1

Povratak u Hrvatsku, u vrijeme gospodarske krize, nije se pokazao najboljim odabirom. Dijelila je sudbinu mnogih Hrvata, posao je teško nastojati otići plaću. Počela je razmišljati o povratak u Englesku.

– S takvim mislima upalaim televizor, koji inače ne gledam, i vidim priču o nekoj ženi s Cresa koja radi s vunom. Bila je to Vesna Jakić. Do tada nisam imala nikakvog dobitaja s vunom, a više od 20 godina nisam se bavila kreativnim radom. Nisam imala pojma što je to filcanje, ali sam iste večeri počela istraživati o čemu se radi. Put me doveo do udruge Ozana i njihovih tečaja filcanja. Uključila sam se u tečajeve, počela volonterati u udruzi, bio je to najbolji porez koji sam napravila, sa zamom u očima pripovijeda Tea.

Naučila je filcati, a nakon toga i sama počela nabavljati vunu, istraživati, izradavati torbice, nakit, razne figurice. Jos se tražila u vlastitom kreativnom izričaju kad je sa svojim rukotvorinama prvi put sudjelovala na sajmu u zagrebačkom Studentskom centru. Tu se dogodio još jedan za nju jako važan susret, jedan od onih koji mijenjaju život.

TV SUSRET S FILCANJEM

► Tamo je bila jedna gospoda s prekrasnim torbama i cvjećem od vune, izložila je čak i vunenu haljinu, nešto doista posebno. I dolazi ta gospoda do menе, gleda moje radove i zapravo mi priču o tome kako radim. Odakle smo, tko smo. Ona se predstavi, riječima: »Ja sam Vesna Jakić iz udruge Ruta«. Na to sam joj se doslovno naklonila i rekla da je ona razlog zbog kojeg sam ostala u Hrvatskoj, opisuje Tea svoj

Čuvarica Muzeja ovčarstva u ljetnom periodu – Tea de Both

Prvog susreta s Vesnom Jakić, rukotvorine, a slijedeće sam svojim »vunenim gurnom«, tako je nazvana.

Nastalo je tada jedno prekrasno prijateljstvo, a preko Vesne Tea je došla i do Lubenice, na prvi Festival vune 2014. godine.

– Prve godine sam izlagala

moj sebi »loj, kako bih ja tu bijela malo duže ostati, sluhati tisnu«, poželjela je Tea

kao što vjerojatno kažu, ili barem pominje, mnogi koji dode u Lubenice. No, za razliku od njih koji se (pre)brzo vrati svojim kućama, Tei se želi ispunila.

– Mjesec dana kasnije nazove me Mario Šosar iz Muzeja ovčarstva i požali mi se da ne može naći osobu koja

W. SALKOVIC

OVČICE HIT

Moram osmisli sustav kako napraviti što više ovčice do idućeg ljeta jer to je bio pravi hit. Jedva sam ih uspijevala napraviti koliko ih se tražilo

Ovčice koje Tea izrađuje od vune crescke ovce – najtraženije

2014.

godine Tea je došla preko Vesne Jakić u Lubenice, na prvi Festival vune

Filcanje vune posve je promijenilo moj život

MALI BOTANIČKI VRT BIO BI PRAVI RAJ NA ZEMLJI

Bilo bi lijepo kad bi se u našem prostranom dvorištu uređio mali botanički vrt s streskim biljem. Ja sam nešto malo poadili, nijem se puno u to. Ima tu već lavande, smilja, ružmarina, ali kad bi se tome posvetlio malo više vremena i netko stručan to osmislio i označio, vjerujem da bi bilo jako zanimljivo posjetiteljima. Pravi raj na zemlji, daleko od ceste i prometa automobilu.

Atraktivne maske vuka i medvjeda svi žele isprobati

Osim gostiju sa svih strana svijeta, muzej je dobro privatilo i lokalno stanovništvo, oni malobrojni Lubenici koji su još ostali u svom rodnom mjestu.

Osvojila i Lubenice

– Sa stanovnicima Lubenica imam prekrasno iskustvo.

Sigurno im je bilo čudno kad sam došla, em sam cura recimo srednjih godina, em sam Zagrebacka, em imam neobičnog psa po imenu Fibi. Ali već prošlog ljeta jedna

mi je nonica donijela pekmez, a Silvano i Bljana med.

Ove godine, kad je čuo da odlazim, Dinko mi je donio bobu vina, kad sam se pozdravljala s tetom Kristom isto mije nešto darovala. A i ja sam svakom od njih ostavila neku sitnicu koju sam napravila ije i lava i majmuna, ali taj dio nijeve proizvodnje morat će pričekati neka druga vremena jer su sada u njezinom fokusu Lubenice. Uostalom, ljudi stalno dolaze u muzej i jedva stize proizvesti dovoljno ovčica koje se najbolje prodaju.

– Ima dana kad je u muzeju prava gužva. Bilo je trebalo vratiti, jedna gručka za taj posao, a ja sam odgovorila da moram razgovarati, ali sam odložila telefon shvatila sam što me pitalo i pet minuta kasnije sam ga nazvala. Samo sam mi rekla: „Ako može sa pakiram i dolazim za par dana!“

Ponama za ovčicama

Tako je i bilo. Prve sezone Te je u Lubenicama provedela tri mjeseca, a ove godine čak pet mjeseci, od svibnja do listopada. Kako posjetitelji u Lubenice dolaze preko cijelog dana, uvijek je bilo teško

A gdje je akvarij?

bi radila u Muzeju, pusti im film, ponudi kupnju raznih publikacija ili suvenira. Među njima su najrazenje ovčice koje Tea izraduje od vune cresaće ovce koju čiste i obrađuju Romano Faganel i Marianton Diklić, dvojica njezinskih kolega zaduženih za izložbeni prostor. Ruralne otočne grupe smješteni u staroj lumbičkoj školi.

Osim ovčica, pažnju posjetitelja privlače i njezini radovi koji nemaju puno veze s Lubenicama. Radi se o vrlo

atraktivnim vunenim maskama vuka i medvjeda koje svi žele isprobati. Jedna grupa Austrijanca čak je u tim maskama vježbala jogu u vrtu Muzeja. Te je maske Tea kreirala za jedan projekt zagačkog zoologskog vrt-a, napravila je i lava i majmuna, ali taj dio nijeve produkcije morat će pričekati neka druga vremena jer su sada u njezinom fokusu Lubenice. Uostalom, ljudi stalno dolaze u muzej i jedva stize proizvesti dovoljno ovčica koje se najbolje prodaju.

– Ima dana kad je u muzeju prava gužva. Bilo je trebalo vratiti, jedna gručka za taj posao, a ja sam odgovorila koliko je ljudi stalo u muzeju, jedna ekipa je non stop. Posjetiteljima potpisao i objasnio što se sve napravilo i pet minuta kasnije sam ga nazvala. Samo sam mi rekla: „Ako može sa pakiram i dolazim za par dana!“

UBIJENA KREATIVNOST

Život u Londonu ubio je

moju kreativnost.

Nakon 20 godina

Engleske vratila sam se u Zagreb i ponovno počela tražiti način kako da se izrazim

bi radila u Muzeju. U stvari me samo pitao znam li nekoza za taj posao, a ja sam odgovorila da moram razmisliti. Cim sam odložila telefon shvatila sam što me pitalo i pet minuta kasnije sam ga nazvala. Samo sam mi rekla: „Ako može sa pakiram i dolazim za par dana!“

Ponama za ovčicama

Tako je i bilo. Prve sezone Te je u Lubenicama provedela tri mjeseca, a ove godine čak pet mjeseci, od svibnja do listopada. Kako posjetitelji u Lubenice dolaze preko cijelog dana, uvijek je bilo teško

bi radila u Muzeju, pusti im film, ponudi kupnju raznih publikacija ili suvenira. Među njima su najrazenje ovčice koje Tea izraduje od vune cresaće ovce koju čiste i obrađuju Romano Faganel i Marianton Diklić, dvojica njezinskih kolega zaduženih za izložbeni prostor. Ruralne otočne grupe smješteni u staroj lumbičkoj školi.

Osim ovčica, pažnju posjetitelja privlače i njezini radovi koji nemaju puno veze s Lubenicama. Radi se o vrlo

atraktivnim vunenim maskama vuka i medvjeda koje svi žele isprobati. Jedna grupa Austrijanca čak je u tim maskama vježbala jogu u vrtu Muzeja. Te je maske Tea kreirala za jedan projekt zagačkog zoologskog vrt-a, napravila je i lava i majmuna, ali taj dio nijeve produkcije morat će pričekati neka druga vremena jer su sada u njezinom fokusu Lubenice. Uostalom, ljudi stalno dolaze u muzej i jedva stize proizvesti dovoljno ovčica koje se najbolje prodaju.

– Ima dana kad je u muzeju prava gužva. Bilo je trebalo vratiti, jedna gručka za taj posao, a ja sam odgovorila koliko je ljudi stalo u muzeju, jedna ekipa je non stop. Posjetiteljima potpisao i objasnio što se sve napravilo i pet minuta kasnije sam ga nazvala. Samo sam mi rekla: „Ako može sa pakiram i dolazim za par dana!“

UBIJENA KREATIVNOST

Život u Londonu ubio je

moju kreativnost.

Nakon 20 godina

Engleske vratila sam se u Zagreb i ponovno počela tražiti način kako da se izrazim

bi radila u Muzeju. U stvari me samo pitao znam li nekoza za taj posao, a ja sam odgovorila da moram razmisliti. Cim sam odložila telefon shvatila sam što me pitalo i pet minuta kasnije sam ga nazvala. Samo sam mi rekla: „Ako može sa pakiram i dolazim za par dana!“

Ponama za ovčicama

Tako je i bilo. Prve sezone Te je u Lubenicama provedela tri mjeseca, a ove godine čak pet mjeseci, od svibnja do listopada. Kako posjetitelji u Lubenice dolaze preko cijelog dana, uvijek je bilo teško

bi radila u Muzeju, pusti im film, ponudi kupnju raznih publikacija ili suvenira. Među njima su najrazenje ovčice koje Tea izraduje od vune cresaće ovce koju čiste i obrađuju Romano Faganel i Marianton Diklić, dvojica njezinskih kolega zaduženih za izložbeni prostor. Ruralne otočne grupe smješteni u staroj lumbičkoj školi.

Osim ovčica, pažnju posjetitelja privlače i njezini radovi koji nemaju puno veze s Lubenicama. Radi se o vrlo

atraktivnim vunenim maskama vuka i medvjeda koje svi žele isprobati. Jedna grupa Austrijanca čak je u tim maskama vježbala jogu u vrtu Muzeja. Te je maske Tea kreirala za jedan projekt zagačkog zoologskog vrt-a, napravila je i lava i majmuna, ali taj dio nijeve produkcije morat će pričekati neka druga vremena jer su sada u njezinom fokusu Lubenice. Uostalom, ljudi stalno dolaze u muzej i jedva stize proizvesti dovoljno ovčica koje se najbolje prodaju.

– Ima dana kad je u muzeju prava gužva. Bilo je trebalo vratiti, jedna gručka za taj posao, a ja sam odgovorila koliko je ljudi stalo u muzeju, jedna ekipa je non stop. Posjetiteljima potpisao i objasnio što se sve napravilo i pet minuta kasnije sam ga nazvala. Samo sam mi rekla: „Ako može sa pakiram i dolazim za par dana!“

UBIJENA KREATIVNOST

Život u Londonu ubio je

moju kreativnost.

Nakon 20 godina

Engleske vratila sam se u Zagreb i ponovno počela tražiti način kako da se izrazim

bi radila u Muzeju. U stvari me samo pitao znam li nekoza za taj posao, a ja sam odgovorila da moram razmisliti. Cim sam odložila telefon shvatila sam što me pitalo i pet minuta kasnije sam ga nazvala. Samo sam mi rekla: „Ako može sa pakiram i dolazim za par dana!“

Ponama za ovčicama

Tako je i bilo. Prve sezone Te je u Lubenicama provedela tri mjeseca, a ove godine čak pet mjeseci, od svibnja do listopada. Kako posjetitelji u Lubenice dolaze preko cijelog dana, uvijek je bilo teško

bi radila u Muzeju, pusti im film, ponudi kupnju raznih publikacija ili suvenira. Među njima su najrazenje ovčice koje Tea izraduje od vune cresaće ovce koju čiste i obrađuju Romano Faganel i Marianton Diklić, dvojica njezinskih kolega zaduženih za izložbeni prostor. Ruralne otočne grupe smješteni u staroj lumbičkoj školi.

Osim ovčica, pažnju posjetitelja privlače i njezini radovi koji nemaju puno veze s Lubenicama. Radi se o vrlo

atraktivnim vunenim maskama vuka i medvjeda koje svi žele isprobati. Jedna grupa Austrijanca čak je u tim maskama vježbala jogu u vrtu Muzeja. Te je maske Tea kreirala za jedan projekt zagačkog zoologskog vrt-a, napravila je i lava i majmuna, ali taj dio nijeve produkcije morat će pričekati neka druga vremena jer su sada u njezinom fokusu Lubenice. Uostalom, ljudi stalno dolaze u muzej i jedva stize proizvesti dovoljno ovčica koje se najbolje prodaju.

– Ima dana kad je u muzeju prava gužva. Bilo je trebalo vratiti, jedna gručka za taj posao, a ja sam odgovorila koliko je ljudi stalo u muzeju, jedna ekipa je non stop. Posjetiteljima potpisao i objasnio što se sve napravilo i pet minuta kasnije sam ga nazvala. Samo sam mi rekla: „Ako može sa pakiram i dolazim za par dana!“

UBIJENA KREATIVNOST

Život u Londonu ubio je

moju kreativnost.

Nakon 20 godina

Engleske vratila sam se u Zagreb i ponovno počela tražiti način kako da se izrazim

– Imam puno novih ideja i ipak se veselim docí Zagrebakozi. Iz Lubenica cu ponijeti prekrasnu cresku vunu tako da imam dosta sirovine za cijeli zim. Moram osmisliti sustav kako napraviti sto više ovčica do sljedećeg ljeta jer to je bio pravi hit. Jedva sam uspijevala napraviti figurice koliko ih se tražilo, ovog ljeta to je bio najljepši suvenir iz Lubenica, opisuje Tea planove za zimu, a ima i ideja kako u budućnosti obogatiti ponudu Muzeja

– Jedan fotograf iz Istre koji nas je posjetio proteklog rujna i u Lubenici i u Lumbičkom stanicu srednjoškolcima slike napravio je i figura ovčice, a ono što najviše voli – figurice životinja od vune. Zadnjeg dana u Lubenicama s radosću je govorila o svom povratku u metropolu.

– Čeka me nekoliko fotografija kućnih ljubimaca koje mi salju ljudi iz cijelog svijeta izraduju i log figure od vune. To je moj brend koji nudim na internetu i pokazao se kao izvrstan poklon, a mnogi ih izraduju i kao uspomenu na svoje ljubimce kojih više nema.

– Imao sam prekrasnu vunu, a ono što su sve sačuvali u Muzeju ovčarstva smještenom u skromnom

– Imao puno novih ideja i ipak se veselim docí Zagrebakozi. Iz Lubenica cu ponijeti prekrasnu cresku vunu tako da imam dosta sirovine za cijeli zim. Moram osmisliti sustav kako napraviti sto više ovčica do sljedećeg ljeta jer to je bio pravi hit. Jedva sam uspijevala napraviti figurice koliko ih se tražilo, ovog ljeta to je bio najljepši suvenir iz Lubenica, opisuje Tea planove za zimu, a ima i ideja kako u budućnosti obogatiti ponudu Muzeja

– Jedan fotograf iz Istre koji nas je posjetio proteklog rujna i u Lubenici i u Lumbičkom stanicu srednjoškolcima slike napravio je i figura ovčice, a ono što najviše voli – figurice životinja od vune. Zadnjeg dana u Lubenicama s radosću je govorila o svom povratku u metropolu.

– Čeka me nekoliko fotografija kućnih ljubimaca koje mi salju ljudi iz cijelog svijeta izraduju i log figure od vune. To je moj brend koji nudim na internetu i pokazao se kao izvrstan poklon, a mnogi ih izraduju i kao uspomenu na svoje ljubimce kojih više nema.

– Imao sam prekrasnu vunu, a ono što su sve sačuvali u Muzeju ovčarstva smještenom u skromnom

– Imao puno novih ideja i ipak se veselim docí Zagrebakozi. Iz Lubenica cu ponijeti prekrasnu cresku vunu tako da imam dosta sirovine za cijeli zim. Moram osmisliti sustav kako napraviti sto više ovčica do sljedećeg ljeta jer to je bio pravi hit. Jedva sam uspijevala napraviti figurice koliko ih se tražilo, ovog ljeta to je bio najljepši suvenir iz Lubenica, opisuje Tea planove za zimu, a ima i ideja kako u budućnosti obogatiti ponudu Muzeja

– Jedan fotograf iz Istre koji nas je posjetio proteklog rujna i u Lubenici i u Lumbičkom stanicu srednjoškolcima slike napravio je i figura ovčice, a ono što najviše voli – figurice životinja od vune. Zadnjeg dana u Lubenicama s radosću je govorila o svom povratku u metropolu.

– Čeka me nekoliko fotografija kućnih ljubimaca koje mi salju ljudi iz cijelog svijeta izraduju i log figure od vune. To je moj brend koji nudim na internetu i pokazao se kao izvrstan poklon, a mnogi ih izraduju i kao uspomenu na svoje ljubimce kojih više nema.

– Imao sam prekrasnu vunu, a ono što su sve sačuvali u Muzeju ovčarstva smještenom u skromnom

– Imao puno novih ideja i ipak se veselim docí Zagrebakozi. Iz Lubenica cu ponijeti prekrasnu cresku vunu tako da imam dosta sirovine za cijeli zim. Moram osmisliti sustav kako napraviti sto više ovčica do sljedećeg ljeta jer to je bio pravi hit. Jedva sam uspijevala napraviti figurice koliko ih se tražilo, ovog ljeta to je bio najljepši suvenir iz Lubenica, opisuje Tea planove za zimu, a ima i ideja kako u budućnosti obogatiti ponudu Muzeja

– Jedan fotograf iz Istre koji nas je posjetio proteklog rujna i u Lubenici i u Lumbičkom stanicu srednjoškolcima slike napravio je i figura ovčice, a ono što najviše voli – figurice životinja od vune. Zadnjeg dana u Lubenicama s radosću je govorila o svom povratku u metropolu.

– Čeka me nekoliko fotografija kućnih ljubimaca koje mi salju ljudi iz cijelog svijeta izraduju i log figure od vune. To je moj brend koji nudim na internetu i pokazao se kao izvrstan poklon, a mnogi ih izraduju i kao uspomenu na svoje ljubimce kojih više nema.

– Imao sam prekrasnu vunu, a ono što su sve sačuvali u Muzeju ovčarstva smještenom u skromnom

– Ima